

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

MBN/ J.nr. 2008-2524

Dato: 10. juni 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 16. maj 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 378 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 378:

"I Københavns Kommunes økonomiske genopretningsplaner på børneområdet (som vedlagt svar på SOU alm. del – spørgsmål 321) fremgår det af genopretningsplanen for Socialcenter Amager, at "der budgetteres med en reduktion på 50 pct. i løbet af 2008 af unge på 18 år og derover anbragt på døgninstitution eller socialpædagogisk opholdssted svarende til 10 helårsbørn. Tilsvarende budgetteres med en reduktion på 40 pct. af de 17-årige svarende til 6 helårsbørn." Er det i overensstemmelse med servicelovens regler om særlig støtte til børn og unge at fastsætte et måltal for, hvor mange børn og unge der skal hjemtages fra deres anbringelsessted? Og så at gøre det?"

Svar:

En kommune er efter serviceloven forpligtet til at iværksætte en foranstaltning over for et barn, hvis barnet har et særligt behov for støtte. Kommunen er ligeledes forpligtet til at tilbyde hjælp til unge i alderen fra 18 til 22 år, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge er indforstået hermed. Dette kaldes også *efterværn*.

En anbringelse uden for hjemmet skal – ligesom andre hjælpeforanstaltninger – ophøre, når formålet med foranstaltningen er opnået, når foranstaltningen ikke længere er formålstjenstlig, eller når den unge fylder 18 år. Som beskrevet oven for kan anbringelsen dog opretholdes efter det fyldte 18. år som *efterværn*. Efterværn skal ophøre, når det ikke længere opfylder formå-

let under hensyn til den unges behov for støtte, eller når den unge fylder 23 år.

En kommune må således ikke hjemtage anbragte børn eller undlade at foretage en anbringelse alene med begrundelse i økonomiske forhold. Hvis der er fagligt grundlag for en anbringelse, skal en sådan opretholdes.

En kommune kan godt fastsætte et måltal for antallet af hjemtagelser, men kommunen er fortsat forpligtet til at foretage en konkret vurdering af det enkelte barns behov – og opfyldelsen af evt. måltal skal til enhver tid vige for konkrete børns behov for særlig støtte. En kommune kan således ikke hjemtage et anbragt barn – eller undlade at iværksætte en foranstaltning i øvrigt – med henvisning til et evt. måltal.

I øvrigt kan jeg til orientering oplyse, at Velfærdsministeriet har sendt Københavns Kommunes genopretningsplan på det sociale område til Statsforvaltningen Hovedstaden, som fører tilsynet med kommunerne i regionen, så de har mulighed for at vurdere, om der er grundlag for at gå ind i sagen af egen drift.

Karen Jespersen

/ Nina Eg Hansen